

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 27/09/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 206

VÌ SAO HỌC PHẬT KHÔNG THỂ CÓ THÀNH TỰU

Có những người học Phật 5 năm, 10 năm, 20 năm nhưng vẫn không có thành tựu, khi sinh tử đến thì họ nhìn không thấu, buông không được, vẫn dính mắc, cuồng loạn. Tại vì sao chúng ta học Phật không có thành tựu? Lời Phật dạy là lưu xuất ra từ tính đức nên chắc chắn chỉ có tác dụng tốt không có tác dụng phụ. Vậy tại sao chúng ta ở trong ngôi nhà giải thoát mà không được giải thoát, ở trong ngôi nhà an vui mà không được an vui?

Có người học Phật mà luôn sợ được mất, hơn thua, sợ khi già không có người nuôi dưỡng. Tâm chúng ta chân thành hy sinh phụng hiến thì không chỉ một người mà tất cả mọi người trong thiên hạ đều muốn quan tâm, lo lắng cho chúng ta. Chúng ta đừng chấp trước rằng mình phải lo cho các con để sau này chúng lo cho chúng ta. Nếu có suy nghĩ như vậy thì chúng ta đã vọng tưởng, chấp trước. Có rất nhiều người khi về già không cần con cái lo lắng, chăm sóc, cả cuộc đời bà Hứa Triết đi phục vụ người khác nhưng luôn có rất nhiều người lo lắng cho bà. Tôi rất kính phục việc bà dẫn những người xung quanh là khi bà chết thì không nói cho ai biết. Những người hỗ trợ bà cũng là những người rất đặc biệt, một tháng sau họ mới công bố cho mọi người biết vì vậy báo chí không phải tốn giấy mực, mọi người không phải tốn vòng hoa phúng viếng. Chúng ta đừng vọng tưởng rằng con cái sẽ lo lắng cho chúng ta, ngày nay, những người con có đạo nghĩa đang ngày càng ít. Chúng ta hy sinh phụng hiến vì chúng sanh thì tất cả chúng sanh, trong đó có Phật Bồ Tát sẽ đến lo cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: ***“Ngày nay, phần nhiều người học Phật vì sao đều không có thành tựu? Là tại vì họ học quá nhiều, quá xen tạp cho nên không thể có thành tựu. Chúng ta muốn có thành tựu nhất định chúng ta phải chuyên, phải tinh. Chúng ta chuyên tinh một môn thì tâm của chúng ta mới được định”***. Mọi người tu hành pháp môn Tịnh Độ theo rất nhiều kiểu, nhiều cách khác nhau, đây là họ đã chấp trước. Hôm trước, ở đây, có người tắt máy niệm Phật của tôi đi để mở máy niệm Phật của anh ta. Tôi nói với anh, tôi cảm thấy việc này không phiền nhưng chúng sanh ở các tầng không gian khác đã ở đây đã nghe tiếng niệm Phật này mấy chục năm rồi, anh tự tiện tắt đi là anh đã phạm húy. Sau khi nghe tôi nói như vậy thì anh giật mình, anh tưởng rằng việc làm của mình không ảnh hưởng đến ai nhưng chúng sanh ở các tầng không gian khác vô cùng chấp trước!

Chính bản thân tôi cũng đã từng có trải nghiệm về việc này, ngày trước, khi tôi đến giảng tại một ngôi chùa, một hôm thầy Trụ trì nhường cho tôi ngủ trên chiếc giường của thầy là một chiếc giường đơn còn mọi người trải mành nằm dưới sàn. Các Thầy là học trò của tôi nên các Thầy nhất định nhường, cuối cùng tôi đành phải ngủ ở đó nhưng tôi biết rằng như vậy là không phải đạo. Suốt đêm hôm đó tôi không ngủ được bên tai tôi luôn nghe thấy tiếng trống rất âm ỉ. Tôi nói với những chúng sanh ở tầng không gian khác, ngày mai tôi phải dạy hai buổi học, nếu mọi người làm tôi không ngủ được, ảnh hưởng sức khỏe không dạy học được thì mọi người phải chịu trách nhiệm, nhưng họ không nghe, dứt khoát rằng, đây là chỗ của Thầy trụ trì. Cuối cùng, tôi phải xuống lán nằm, ở dưới lán, mọi người căng một chiếc màn dài khoảng 20m, sau đó, tôi đã có thể ngủ một cách an lành.

Chúng ta nhất định phải nhất môn thâm nhập, nếu chúng ta học quá nhiều pháp thì chúng ta sẽ xen tạp. Mỗi ngày chúng ta nghe một người thì mỗi người nói một cách khác nhau, chúng ta sẽ không biết làm như thế nào là đúng. Có những người khiến cho Phật pháp bị biến dạng, để mọi người phục vụ cho bá đồ của họ. Có những người, cả đời hy sinh phụng hiến nhưng không phải là vì Phật pháp, vì chúng sanh mà là để phục vụ bá đồ cho một người nào đó. Ngoài việc *“nhất môn thâm nhập”* thì chúng ta chỉ nên có một đường hướng, mấy chục năm qua tôi chỉ nghe Hòa Thượng Tịnh Không giảng. Nếu có người nhờ tôi dịch đĩa của người khác thì tôi nói, tôi không thể dịch được vì người khác nói tôi không hiểu.

Hòa Thượng nói: ***“Giáo học của người xưa là “quý dĩ chuyên” có nghĩa là phải chuyên công một pháp môn, nếu chúng ta chuyên công thì chỉ cần thời gian ba năm, cho dù không đạt đến nhất tâm bất loạn thì cũng đạt đến niệm Phật thành khối, việc này nhất định có thể đạt được!”***. Hằng ngày, chúng ta công phu nhưng tâm chúng ta không chuyên, nội tâm chúng ta vẫn xen tạp, vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Có người ngồi niệm Phật nhưng trong đầu chiếu phim 3D, vậy thì thay vì ngồi niệm Phật chúng ta nên dùng thân phục vụ chúng sanh, khi phục vụ chúng sanh chúng ta vẫn nhớ niệm Phật. Trong nhóm của chúng ta có những người lay Phật một ngày 1000 lay, lay Phật một ngày nhiều giờ nhưng vẫn phiền não, từ ngày họ ra ngoài làm những việc hy sinh phụng hiến, vừa lay Phật, niệm Phật thì khuôn mặt của họ ngày càng đẹp, trước đây, khuôn mặt của họ giống như *“dọa”* người.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta niệm Phật đạt đến công phu thành khối thì năm chắc phần vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, đến lúc đó, chúng ta muốn đi lúc nào thì đi lúc đó”***. Ngày nay, chúng ta rất khó đạt được công phu thành khối. Từ ngày chúng ta học Phật đến nay, chúng ta đã chuyển đổi bao nhiêu cách thức tu hành? Đây chính là chương ngại của mỗi chúng ta. Có người nói với tôi, họ thấy niệm Phật không có kết quả nên họ niệm Quan Âm để được bảo hộ. Mọi người niệm Phật không có kết quả là do cách làm của họ, không phải do pháp môn sai. Có người đã tu hành hàng chục năm, đã bỏ vợ, bỏ con để tu hành nhưng họ tu hành không có thành tựu

đồng thời trở thành oan gia của nhà Phật. Nếu chúng ta niệm Phật lâu ngày mà không có thành tựu, hoàn cảnh ngày càng xấu thì chúng ta sẽ oán trách Phật.

Hòa Thượng nói: ***“Phương pháp học Phật cùng thế gian pháp hoàn toàn khác biệt, ở thế gian học giống như hình kim tự tháp, ban đầu học rộng nghe nhiều, dần dần thu gọn lại. Học Phật pháp thì không phải như vậy! Học Phật pháp phải giống như một cái cây to, trước tiên phải học từ gốc, có gốc rồi thì sau đó mới có cành, nhánh, rồi đến hoa, quả”***.

Chúng ta phải học bắt đầu từ gốc. Chúng ta quán sát, chúng ta có bắt đầu từ gốc hay không? Khi chúng ta tiếp nhận một pháp môn thì người truyền đạt pháp môn cho mình có phải tiếp nhận từ gốc hay không? Hòa Thượng nhắc điều này nhiều lần, chúng ta cần chú ý! Có những người truyền dạy cho chúng ta pháp này nhưng họ đi tu pháp khác hoặc pháp họ truyền cho chúng ta không phải là pháp thuần chánh. Trước đây, có người đề xướng, dẫn dắt mọi người phương pháp “bất niệm tự niệm”, rất nhiều người tin theo mong được nhất tâm bất loạn. Phương pháp này giúp mọi người luôn nghe tiếng niệm Phật ở trong lỗ tai giống như những người làm nghề DJ luôn nghe tiếng nhạc ở bên tai, nhưng đó chỉ là tiếng vọng, là vọng tưởng. Sau đó, người này lại bảo mọi người phải kết hợp niệm Phật với trì chú, một thời gian thì họ bị Ma dẫn dắt. Rất nhiều người đi theo họ là những người đã học Phật, niệm Phật lâu năm, do vậy trước khi chọn pháp chúng ta phải xem đó có phải là Phật pháp thuần chánh hay không.

Hòa Thượng nói: ***“Trước tiên phải tinh, phải chuyên, sau đó mới nhất thiết quán tâm, cho nên một Kinh thông đạt thì tất cả Kinh thông đạt, một pháp môn thông đạt thì tất cả pháp môn thông đạt”***. Chúng ta phải đi từ chuyên tinh, khi một thông thì tất cả đều thông. Tôi không học các lớp chuyên ngành nào mà tôi chỉ học với Hòa Thượng Tịnh Không, sau khi học với Hòa Thượng một thời gian tôi biết làm rất nhiều việc. Những ngày đầu, khi tôi làm một mình, tôi vẫn có thể tổ chức những lễ tri ân Cha Mẹ rất long trọng. Có người hỏi tôi là tôi học trường nào ra mà tôi có thể làm được như vậy.

Khi chúng ta một pháp tinh chuyên rồi thì tâm chúng ta sẽ định ở pháp đó, khi đó tự nhiên chúng ta khai trí tuệ, mọi sự, mọi việc tự nhiên thông, việc này là thật! Bao nhiêu năm qua, tôi không cần họp bàn với mọi người nhưng phương hướng đưa ra đều không sai, mọi việc vẫn tốt đẹp. Có những việc mà nếu chúng ta làm sai thì chúng ta không thể sửa chữa được. Ví dụ, nếu chúng ta ảo danh ảo vọng, thích mọi người tặng bốc, ca ngợi thì sẽ dẫn đến hậu quả nghiêm trọng.

Hôm trước, trong một pháp hội lớn có người nói với tôi rằng, họ nghe mọi người nói là rất khó để mời tôi, tôi là người khó gần gũi. Tôi luôn từ chối nhận phong bì của mọi người nên một số người cho rằng tôi khó gần gũi. Gần đây, có một đoàn người đến thăm tôi, tôi từ chối nhận phong bì và mời họ ở lại dùng bữa. Họ đến thăm tôi

không phải vì để học tập Phật pháp mà là để tò mò xem tôi là người như thế nào và chụp ảnh đăng Facebook, Zalo.

Hòa Thượng nói: **“Nhất định chúng ta phải tinh, phải chuyên. Sau khi một pháp chúng ta tinh chuyên rồi thì mọi pháp chúng ta đều quán thông”**. “Mọi pháp” là tất cả mọi sự, mọi việc xung quanh chúng ta. Nếu chúng ta quán thông thì khi việc đến chúng ta sẽ thấy rõ việc đó phải nên làm như nào.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta xét lại chúng ta có tu từ gốc, từ nơi căn bản hay không!”**. Chúng ta tu hành, trong tâm luôn có câu **“A Di Đà Phật”**, ngoài ra, chúng ta đang đối nhân xử thế tiếp vật như thế nào? Có những người học Phật lâu năm nhưng hành vi vẫn rất thô tháo, tôi biết một người là trưởng của một đạo tràng nổi tiếng, khi ngồi ăn người đó gác đũa chỉ thẳng vào mặt tôi. Đây là họ xem thường chuẩn mực, lễ nghi. Tôi nhắc họ không nên làm như vậy. Trưởng tràng thì càng phải nghiêm túc để dẫn dắt mọi người. Người niệm Phật thì càng cần phải tuân theo chuẩn mực, lễ nghi. Bồ Tát ở thế giới Tây Phương Cực Lạc cũng cần chuẩn mực, lễ nghi.

Tôi luôn nhắc nhở một cách nghiêm khắc những người học trò đã học Phật, học chuẩn mực lâu năm nhưng vẫn thích làm theo ý của mình. “Chuyên tinh” ở đây không phải là chúng ta chỉ chuyên tinh ở một câu **“A Di Đà Phật”**, Hòa thượng nói, một bộ **“Kinh Vô Lượng Thọ”**, một câu **“A Di Đà Phật”**, một hướng Tây Phương Cực Lạc, đây là đối với nội tâm tu hành của chúng ta, còn để đối trị với ba nghiệp thì phải dùng **“Thập Thiện”**. Hiện tại, chúng ta thân vẫn sát đạo dâm, miệng vẫn nói dối, nói lưỡi đôi chiều, nói lời hung ác, nói lời thù hận; ý thì tham, sân, si. Nếu chúng ta không dùng thập thiện đối trị ba nghiệp của mình thì chúng ta đối trị bằng cách nào? Vậy mà vẫn có những người xem thường, chẳng cần biết **“Thập Thiện”** là gì. Thế nên, có những người tu hành nhưng vẫn yêu những người đồng tu khác, li dị vợ. Đây là vì họ không có gốc, không có người giám sát. Người thế gian nói: **“Ăn cơm có canh tu hành có bạn”**. Nếu chúng ta có bạn cùng tu hành thì chúng ta sẽ có người nhắc nhở sai lầm. Nếu chúng ta không có người nhắc nhở thì sai cũng không biết sửa. Hòa thượng nói rất rõ ràng, gốc ở đây không phải chỉ có mỗi câu A Di Đà Phật, chúng ta muốn đối trị ba nghiệp thì phải dùng **“Thập Thiện”**, trong đối nhân xử thế tiếp vật thì phải dùng chuẩn mực của người xưa, chính là 113 điều trong **Đệ tử quy**.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta niệm Phật tốt đến mấy đi chăng nữa mà không thể làm được 113 điều trong “Đệ Tử Quy” thì cũng không thể vãng sanh”**. Có những người niệm Phật lâu năm nhưng vẫn ngồi ngay ở lối tam cấp mà mọi người đi lại, họ không được dạy nên không biết. Chúng ta cần làm ra chuẩn mực cho chúng sanh. Khi chúng ta học chuẩn mực Thánh Hiền, nhiều người cho rằng chúng ta xen tạp. Có người cho rằng tôi là người xen tạp nhưng tôi không bao giờ trễ giờ và luôn ăn mặc một cách nghiêm túc, nhờ học tập nên tôi mới biết được những điều này.

Ngoài việc học tập Phật pháp để được giải thoát, chúng ta phải học tập để đối trị ba nghiệp, để biết cách đối nhân xử thế phù hợp nhất. Tôi đi đến đâu cũng tiếp đãi khách một cách chu đáo. Hôm qua, có một đoàn khách từ Cần Thơ ra Đà Nẵng, tôi chỉ đạo mọi người nấu lẩu và nhắc mọi người mua loại chè đặc biệt của Đà Nẵng để mời khách. Đây là chúng ta biết cách đối nhân xử thế. Chúng ta niệm Phật mà sống vô tình, không quan tâm đến ai thì đó không phải là tinh chuyên mà là chúng ta không biết cách đối nhân xử thế. Hòa Thượng nói: “**Mỗi niệm vì chúng sanh chính là niệm Phật**”. Phật luôn vì chúng sanh lo nghĩ. Đây chính là gốc.

Hòa Thượng nói: “**Tại sao học Phật mà không thể có thành tựu?**”. Là vì làm chấp, cố chấp theo cách của mình, cuối cùng, chúng ta không thành tựu, cũng không làm được việc gì lợi ích chúng sanh. Ngày trước, tôi luôn mặc quần áo nâu, hôi hám, xộc xệch, đây là tôi làm ra dáng vẻ để dọa người, mọi người nhìn thấy tôi thì cho rằng người tu hành rất đáng sợ. Một lần tôi nghe người hàng xóm nói rằng, có người gõ chuông lớn quá nên họ không ngủ được, từ đó, tôi không bao giờ đánh chuông. Có những người đánh chuông mõ rất to mà không quan tâm đến những người xung quanh. Tôi thức dậy từ ba giờ sáng, lạy Phật niệm Phật một ngày 3 thời mà không ai biết, đến khi người ta biết thì họ tâm phục khẩu phục. Họ biết được cách tu của mình, nếu như trước đây họ chướng ngại, gây khó khăn thì bây giờ họ trở thành hộ pháp, trông nhà giúp tôi. Chúng ta tưởng rằng mình tinh chuyên lắm nhưng thực ra là rất xen tạp mà chúng ta không nhận ra.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta chuyên một môn thì tâm chúng ta mới định**”. Chúng ta chuyên một môn nhưng môn đó phải là thuần chánh. Có người cho rằng nếu chỉ niệm Phật thì chưa đủ mà phải trì thêm mật chú nữa, vậy mà rất nhiều người tin theo vì họ không hiểu như thế nào là pháp môn thuần chánh. Trước đây có người nói với tôi, ngoài niệm Phật thì phải sám hối bằng “*Địa Tạng Sám Pháp*”, họ cật lực để xuống pháp đó nhưng một thời gian sau thì họ bỏ tu pháp này. Họ bỏ không tu pháp đó nữa nhưng cũng không giải thích với mọi người không xin lỗi mọi người, để những người khác vẫn tiếp tục tu sai. Việc này cũng giống như trước đây, có một người mắng tôi trước mặt mọi người là tôi có học lớp “*Đệ Tử Quy*” nào ở Đài Loan không mà tôi dạy “*Đệ Tử Quy*”. Khi họ biết chúng ta vận hành một hệ thống với nhiều lớp học “*Đệ Tử Quy*” thì họ đến phòng riêng xin lỗi tôi. Khi mắng tôi họ mắng ở nhà ăn, trước mặt mọi người, vậy thì khi xin lỗi tôi, họ cũng phải xin lỗi ở trước mặt mọi người mới đúng.

Chúng ta phải biết cắm gốc ở chỗ nào. Chúng ta tu hành thì chúng ta có một câu “**A Di Đà Phật**”, một bộ “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, một vị Thầy, một hướng Tây Phương Cực Lạc để đi, đây là những điều bất di bất dịch; ngoài ra, chúng ta muốn đối trị ba nghiệp thì phải dùng “*Thập Thiện Nghiệp Đạo*”, trong đối nhân xử thế tiếp vật thì phải dùng chuẩn mực của người xưa. Một trong những chuẩn mực của người xưa là: “*Nhân phi nghĩa bất giao, vật phi nghĩa thì bất thủ*”. Người không có đạo nghĩa thì

không kết giao, vật không thuộc về mình thì không lấy. Chúng ta không học thì chúng ta sẽ làm ra những việc sai trái, trở thành những người xen tạp. Trước đây có người nói với tôi: “*Huynh đừng xen tạp, huynh về dịch Kinh đi!*”. Một lần, người đó dẫn con đến thăm tôi, con của họ đã lập gia đình nhưng khi mọi người chưa ngồi xuống bàn ăn thì anh ta đã ăn trước, không biết thứ tự trước sau. Chúng ta phải hiểu lời Hòa thượng dạy, đâu là “*gốc chính*”, đâu là “*gốc phụ*”, đâu là “*chánh*” đâu là “*trợ*”.

Hòa Thượng thường nói: “***Bạn muốn độ chúng sanh mà cơm bạn không biết nấu vậy thì bạn độ ai?***”. Hòa Thượng từng dạy chúng ta, trong xã hội hiện đại, chúng ta phải nắm bắt được những thiết bị hiện đại để làm công cụ phục vụ chúng sanh. Tôi không biết về máy tính nhưng tôi đã nhắc các chú bên Ban truyền thông mở Zoom, đưa các buổi học lên Youtube. Gần 20 năm trước, có một người thợ đến xây bể nước cho tôi, tôi hỏi anh có biết cách chống thấm bể nước hay không thì nói anh không biết. Khi tôi hướng dẫn anh cách chống thấm cho bể nước thì anh rất ngạc nhiên, tôi nói, anh chỉ cần lên trên mạng tìm kiếm thì những công ty bán thiết bị chống thấm sẽ chỉ cho anh rất nhiều cách, anh chỉ cần chọn cách tốt nhất là được. Tôi xây một bể nước rất đơn giản nhưng sau gần 20 năm tôi vẫn dùng được. Chúng ta phải biết cách để làm mọi việc một cách tốt nhất, việc này không chướng ngại việc chúng ta niệm Phật. Nếu chúng ta không có nước sinh hoạt thì không thể an ổn ngồi niệm Phật. Chúng ta phải thấu hiểu như thế nào là “*cắm gốc*” để “*cắm gốc*” đúng, chắc để chúng ta chân thật có được kết quả!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!